

offentligt, for at de ikke skulde komme udenfor Landets Grændser, komme til en nærmere Anskuelse af dette Forhold; og skulde det da vise sig, at det er absolut nødvendigt for Rigsdagen, for at kunne votere Krigsministerens Budget for hele næste Finantsaar, at enten en saadan Plan foreløbig affattes eller i alt Fald at der gives saadanne bestemte Tilfagn, som af den ærede sidste Taler er antydet, vil det jo være tilstrækkeligt, at der til den Tid derom tages Beslutning. Paa Sagens nærværende Standpunkt vil det være Regjeringen umuligt nærmere derom at yttre sig. Naar den ærede Taler har sluttet med ligesom at holde sig til Finantsministeren, fordi Krigsministeriets Budget ikke allerede nu foreligger i en saadan Form og med saa detaillerede Oplysninger, som han kunde ønske det, saa maa jeg dertil erindre, at, hvis Sagen har Banfeligheder for Krigsministeren, maa det vistnok erkendes, at den har end større Banfeligheder for Finantsministeren, og med al den Lyst, som Finantsministeren, naar han er besjælet af Iver for sit Kald, har til at udøve Indflydelse paa de andre Ministeriers Udgifter og navnlig at see disse indskrænkede, saa troer jeg dog, at det vilde være at misfjende meget betydeligt den constitutionelle Ministers Stilling, naar man vilde troe, at Finantsministeren kunde udøve en saa afgjørende Indflydelse, som den ærede Taler har antydet. Under den forrige Regjeringsform var det meget lettere for Finantsministeren at udøve en saadan Indflydelse, da han umiddelbart refererede for Souverainen, som efter hans Forslag, efter hans Raad tog Beslutning; nu derimod maa den constitutionelle Minister være berettiget til lige overfor Finantsministeren at paastaae sin Mening fremlagt for Rigsdagen og der forsvare den, og Finantsministeren har kun en indskrænket Magtfuldkommenhed, idet han kun fra det almindelige finansielle Standpunkt kan criticere de enkelte Ministeriers Budgetter. Hvad nu den Underbalance angaaer, som den ærede Taler har fundet i nærværende Budget, saa troer jeg, at jeg er den, der først har fundet

den og har fremsat det ved Sagens Forelæggelse for Rigsdagen ligesom jeg dengang antydede de Forslag, jeg vilde gjøre til Dæknin-gen. Jeg troer ogsaa, at jeg har oplyst, hvad der kan siges at være virkelig Underbalance og hvad der ikke er Underbalance; men jeg troer ikke, at man er berettiget til af mit da-værende Foredrag at udlede den Slutning, at Finantsministeren i en ikke tilstrækkelig Grad skulde have sørget for Statens finansielle Forhold ved at samtykke i at postere Krigsministerens Budget med en Udgift af ialt 3,400,000 Rbd.

Jesperen: Da vi paa forrige Session behandlede Finantsagen, yttrede den høit-agtede Finantsminister, at en sand Reform af vort hele Finantsvæsen kun er mulig ved en altid stigende selvstændig Udvikling af Communerne; jeg troer, at Thinget hørte denne Uttring med megen Glæde, men det er en bekendt Sag, at enhver Dvergangsperiode er forbunden med Besværligheder. Den Mængde Embedsmænd, som Staten nu lønner, og som under den ny Communesforfatning vil blive overflødig, vil da blive en Byrde enten paa Statskassen, som skal pensionere dem eller paa Communerne, som maae beholde dem, skjøndt de ingen Brug have for dem, og skjøndt de heller end gjerne ville være af med dem.

Rettelser i Nr. 9—12.

- Pag. 135 L. 3. f. n. „overbevist om vilde finde Bisfalb“ læs: „overbevist om ikke vilde finde Bisfalb“.
- 141 L. 15 f. o. „varig“ læs: „varierende“.
- — L. 37 f. v. „saa var Diebliffet nu kommet til ved nærværende Sag at foretage en Forhoielse“ læs: „saa var Diebliffet dog nu ikke fenniet til ved nærværende Sag at foretage en Forandring.“
- 142 L. 9 f. v. „og Formalingssafgiften mellem 150 indtil 200 pSt. høiere for Kjobenhavn end den forhen har været“ gaer ud, læs: „i Kjobenhavn end den var i Kjobstaderne“.
- 169 L. 4 f. v. „at den ikke alene havde været absolut nødvendig“, læs: „at den ikke alene ikke havde været absolut nødvendig.“